

"ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ"

Του ΑΛΕΚ ΚΟΠΠΕΛ

«ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΑΥΛΑΙΑ»

Έπειτα από ένα έργο ελληνικό, ο θίασος του θεάτρου της όδου Νικοδημου, ανιθάζει πάλιν - τρίτο κατά σειρά - στην έφετεινή του πρώτη περίοδο, ένα ξένο αστυνομικό έργο. Φαίνεται, ότι η ελληνική παραγωγή στο είδος τούτο, του αστυνομικού θεατρικού έργου, όπως και του αστυνομικού μυθιστορήματος άλλωστε, δεν είναι αρκετά πλούσια ακόμα, διέ μπορεί να συναγωνιστή ιδίως σε ποσότητα, και σε ποιότητα όμως, την ξένη αντίστοιχη παραγωγή. φυσικό λοιπόν είναι οι θίασοι - και υπάρχουν δυό, ως γνωστόν, τέτοιοι θίασοι στην 'Αθήνα - που παίζουν αστυνομικά έργα, να προτιμούν τους ξένους συγγραφείς, μ' όλη τή διάθεση που έδειξαν και οι δυό να υποστηρίξουν τήν έγχώρια παραγωγή. Οι ξένοι συγγραφείς - όχι όλοι βέβαια, οι πιο πολλοί - έχουν περισσότερη παρ' όση οι Έλληνες όμότεχνοί τους πείρα στο είδος, είτε με μορφή μυθιστορήματος εμφανίζεται, είτε με μορφή έργου θεατρικού, περισσότερη έπινοητικότητα, ζούν έπιπλέον σε χώρες που τους προσφέρουν ή για «υποθέσεις» πρόκειται ή για πρόσωπα, άφθονώτερο υλικό παρ' όσο προσφέρει στον Έλληνα συγγραφέα ή ελληνική ζωή.

Πείρα στο αστυνομικό είδος και έπινοητικότητα, όπως επίσης και τέχνη θεατρική, φανερώνει και ο άγνωστος ως σήμερα στην 'Ελλάδα Άγγλος συγγραφέας Άλεκ Κόππελ στο έργο «Έγκλημα στα Τέσσερα» που το τιτλοφορεί «κωμωδία» και στο όποιον κατάφερε πράγματι να δώση, μολονότι το έργο στρέφεται γύρω από τήν ανακάλυψη του δράστη ή των δραστών ενός έγκλήματος, τόνους κωμικούς, και με το θέμα του καθεαυτό - διαδοχικά όμολογούν με τήν ίδια αληθοφάνεια ότι διέπραξαν τρεις το έγκλημα (υπάρχει και τέταρτος), έντελώς άσχετοι, φαινομενικά, (οι τρεις) μεταξύ τους - και με μερικά πρόσωπά του. Είναι πρωτότυπο το θέμα του έργου του Κόππελ και ο πολύ έπιδέξιος χειρισμός της πρωτοτυπίας αυτής αποτελεί τή μεγαλύτερη γαρη του. Στην πρωτοτυπία αυτή, στην έξυπνη έπινόησή του στηρίζεται ιδίως ο συγγραφέας για να κινήση το ένδιαφέρον μας. Και το κινεί ζωηρά από τήν αρχή ως το τέλος.

Το έργο του Κόππελ (που διέ μαθαίνουμε ποιός το σκηνοθέτησε, όπως διέ μάθαμε ποιός σκηνοθέτησε και τά δυό προηγούμενα έργα που παρουσίασε ή «Άστυνομική Αύλαία») έρμηνεύεται καλά. 'Ο 'Ιορδ. Μαρίνος υποδύεται με μπρίο τόν αστυνομικό έπιθεωρητή Ντάβιντσον και ή κάπως υπερβολική νευρικήτητα που έχει στο παίξιμό του είναι ίσως ένας τρόπος για να δώση στο ρόλο του κάποια χροιά κωμική. 'Ο Γιάννης Κανδήςλας αποδίδει μ' έπιτυχημένους μπουφφόνικούς τόνους τόν ρόλο του νεαρού ντέτεκτιβ Ρέινς, το ίδιο και ή Κυδέλη Μυράτ τόν ρόλο τής μισ Renée la Lune. Σωστή σε όλες τις αποχρώσεις της - δραματικές και μόνο - ή 'Ελένη Μαρίνου ως Λουίζα Ρότζερς. 'Ο Βασ. Γαβρίλης (Σάμουελ Ντάϊμοντ), ο Κ. Γεννατάς (Μιούλετ), ο Άνδρ. Βεντουράτος (λόνδρος Σόρριγκτον) κρατούν ικανοποιητικά τους ρόλους των, το ίδιο και οι άλλοι ήθοποιοί. Στρωτή, θεατρική, ή μετάφραση τής Μέλπως Ζαροκώστα.

ΚΛΕΩΝ Β. ΠΑΡΑΣΧΟΣ